

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010250
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5818010250.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal odvolanie obžalovaného S. P. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/93/2018 z 25.9.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného S. P. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. P. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedol, že toto podáva proti výroku o treste. Trest uložený prvostupňovým súdom považuje za neprimerane prísny. Domnieva sa, že k jeho náprave a prevýchove by postačovalo aj uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a uložením probačného dohľadu nad jeho správaním počas skúšobnej doby. Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že je bezúhonnou osobou. Poukázal na svoj vek, svoj zdravotný stav, okolnosť, že doposiaľ nebol súdne trestaný, ako aj skutočnosť, že medzi ním a poškodenou prebieha rozvodové konanie. Jednou z okolností spáchania trestného činu bola nepochybne mimoriadne nepriaznivá finančná situácia v rodine obžalovaného. Táto sa výraznou mierou podieľala na zhoršení vzťahov medzi ním a poškodenou. Preto konflikty, ktoré vznikali medzi nimi, mali pôvod v nepriaznivej finančnej situácii. Z výpovede poškodenej a svedkov vyplýva, že nadávky používali navzájom často a taktiež si aj vulgárne nadávali. On je invalidný dôchodca s podlomeným zdravím a preukázateľne sa snažil zabezpečiť chod celej rodiny. Obžalovanému by v rámci probačného dohľadu mohla byť uložená povinnosť podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Vážobné stíhanie malo na neho silný dosah a dostatočne si uvedomil nesprávnosť svojho konania. Ak by prvostupňový súd náležite prihliadol na vyššie uvedené okolnosti, dospel by k záveru, že účel trestu je možné dosiahnuť aj uložením podmieneného trestu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu a probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a uložil mu v rámci probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Následne krajský súd zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že výrok o vine v napadnutom rozsudku bol prijatý na základe vyhlásenia obžalovaného v zmysle § 257 Tr. por. o jeho vine, ktoré prvostupňový súd prijal. Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd poznamenáva, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pokiaľ bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, takýto výrok považuje aj krajský súd za zákonný. Prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovanému priznal pohľadujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovaný bol v minulosti opakovane postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa taktiež dopustil pod vplyvom alkoholu voči blízkym osobám. Aj teraz je stíhaný pre násilnú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal opakovane voči svojim dvom blízkym osobám. Vzhľadom na rozsah a charakter trestnej činnosti, keď obžalovaný sa útokov dopúšťal nielen voči svojej manželke, ale aj voči svojej dcére rôznymi spôsobmi týrania, keď už v minulosti bol opakovane postihnutý pre priestupky obdobného charakteru, s poukazom aj na intenzitu útokov obžalovaného dospel krajský súd k záveru, že spravodlivým a primeraným trestom potrebným k náprave a prevýchove obžalovaného je nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako ho uložil prvostupňový súd. Možno konštatovať, že predchádzajúce protispoločenské konanie malo charakter priestupkov a toto vyústilo až do opakovanej násilnej trestnej činnosti obžalovaného, ktorej sa dopúšťal voči svojej manželke a dcére. Je teda zrejmé, že v prípade obžalovaného nejde len o ojedinelé vybočenie z rámca vedenia riadneho spôsobu života, ale že obžalovaný je osobou, ktorá najmä pod vplyvom alkoholu, má sklony k páchaniu takejto násilnej trestnej činnosti. Obžalovaný je osobou závislou na alkohole, pričom podľa vlastného vyjadrenia vypije denne jednu fľašu vína. Aj napriek svojmu nepriaznivému zdravotnému stavu, na ktorý poukázal obžalovaný v odvolaní, často a nadmerne požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých pácha trestnú činnosť. Z posudku znalca psychiatra navyše vyplýva, že vzhľadom na nízku intelektovú úroveň obžalovaného, abnormnú osobnosť a úplnú nekritickosť k závislosti na alkohole, znalec nepredpokladá, že by ochranné protialkoholické liečenie v akejkoľvek forme mohlo splniť u obžalovaného svoj účel. Za takýchto okolností nemožno ani podľa názoru krajského súdu odôvodnene očakávať, že obžalovaný ako osoba so sklonom k požívaniu alkoholických nápojov, ktoré požíva pravidelne a v značnom rozsahu, by bol schopný podriadiť sa podmienkam dohľadu probačného a mediačného úradníka, resp. plniť povinnosti a obmedzenia, ktoré by mu boli uložené. Z tohto dôvodu nepovažuje krajský súd odvolacie námietky obžalovaného v tom smere, že na jeho prevýchovu a nápravu by postačovalo aj podmienečné odsúdenie s určením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, za opodstatnené. Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na osobu obžalovaného, prihliadajúc aj na jeho zdravotný stav, na ktorý poukázal taktiež v odvolaní, avšak najmä vzhľadom na jeho alkoholickú závislosť, ako aj rozsah a charakter trestnej činnosti, pre ktorú bol uznaný za vinného, je možné považovať trest uložený obžalovanému prvostupňovým súdom za trest primeraný a zákonný, a najmä nevyhnutný k náprave a prevýchove obžalovaného. Podmienečným trestom odňatia slobody, tak ako sa toho dožadoval v odvolaní obžalovaný, by nebolo možné podľa názoru krajského súdu objektívne očakávať splnenie účelu trestu. Krajský súd opäť poznamenáva, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, pričom aj táto výmera zodpovedá ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. o určení druhu a výmery trestu.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje napadnutý výrok o treste v rozsudku prvostupňového súdu za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného S. P.a podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.